

۲۰۱۸/۰۸/۰۲

همایون شاه عالمی

اشک یتیم

این کودکان پاکدل منت ز مردم می کشد
رنج از جفای زندگی از نان گندم می کشد
کو روزنی تا بنگرد نوری امید و آرزو
دیو سیاه جهل ما گه شاخ و گه دم میکشد
هرسو نفاق و جنگ ما در داده قلب تنگ ما
گم گشته نام و ننگ ما موجی طلاطم میکشد
با غفلتی بی انتها در جنگ بین هم شدیم
تا نیش دشمن بتر از هر مار و گژدم می کشد
بیگانه گوگردی زند بر خرمن زار وطن
بنگر که مشت جاهلان هر روزه هیزم می کشد
آرد نمک بر زخم ما همسایه های بیخرد
آری شراب غافلان زهری ز هر خم می کشد
آه درون بیوه ها سقف فلک را سوخته
اشک یتیم بینوا دریای قلزم می کشد

